

Posudek na diplomovou práci

Autor/ka práce: David Paták

Název práce: Americko-japonské vztahy optikou americké kinematografie

Obor/Rok: Mezinárodní vztahy/2021

Autorka posudku (oponentka): Mgr. Anna Kotvalová

Kritéria	Definice	Max. bodů	Získané body
Hlavní kritéria			
	Výzkumná otázka, formulace problému	10	10
	Teoretický konceptuální rámec	30	27
	Metodologie, analýza argumentace	40	39
<i>Celkem</i>		80	76
Vedlejší kritéria			
	Zdroje	10	10
	Styl	5	5
	Formální kritéria	5	3
<i>Celkem</i>		20	18
CELKEM		100	94

Slovní hodnocení:

Hlavní kritéria:

Předkládaná diplomová práce se zabývá americko-japonskými vztahy optikou americké kinematografie. Autor velice zdárně formuluje výzkumnou otázku (*Jak jsou v soudobé americké kinematografii zobrazovány americko-japonské vztahy napříč historií?*), která je s ohledem k tématu práce smysluplná a autor na ni zdárně odpovídá. Vzhledem k sofistikovanosti práce (jak teoretické, tak analytické části) bych ale očekávala výzkumnou otázku více specifickou, případně zaměřenou na nějaké konkrétní fenomény či aspekty americko-japonských vztahů tak, aby nepůsobila příliš obecným dojmem. Plošně je ale problematika dobře rámcovaná a autor na ni zdárně ve své práci odpovídá.

Teoretická část je velice kvalitně zpracovaná. Autor zdárně pokrývá teoretickou debatu vztahující se k propojení světa politiky a populární kultury, se zaměřením na rozbor populární geopolitiky, kterou je práce primárně podpořena. Současně autor zdárně pokrývá historii Hollywoodu a jeho vliv na politické dění skrze historii. Závěrem teoretické kapitoly autor zdárně vztahuje nastolené koncepty k problematice Japonska. Jeden zásadní problém, který v teoretické rovině práce detekuji, je nedostatečné nastínění ontologických a epistemologických východisek výzkumu. Ty nemusí být samozřejmě součástí všech studentských prací, v tomto konkrétním případě se ale domnívám, že by teoretickou záštitu jen prohloubily a čtenáři by případně vysvětlily předpoklady, z kterých autor vychází. Především proto, že v případě práce s diskurzem a vizuálními obrazy se tato vymezení vyloženě nabízí proto, aby čtenář pochopil, jakým způsobem je s filmy a následnou konstrukcí politických reálií skrze kinematografii zacházeno. Stejně tak by toto ukotvení pomohlo vyjasnit otázku identity, kterou autor sice na několika místech zmiňuje, ale není z textu jasné, jakým způsobem je na tento koncept ontologicky nahlíženo.

Metodologie i jednotlivé metody výzkumu jsou v práci velice zdárně popsány a vysvětleny, autor si pro svůj výzkum zcela logicky vybral diskurzivní analýzu, která je v metodologické části popsána, správně odkazuje na G. Rose, která se zabývá textem a vizualitou a která operuje s diskurzivní analýzou I a II. Ale i v této části postrádám obecnější vysvětlení, jak autor nahlíží na diskurz a diskurzivní konstrukci, respektive jakou definici diskurzu práce preferuje. Autor v metodologické části zmiňuje Michela Foucaulta a Jacquese Derridu (p. 23-24), ale i přesto si čtenář nemůže být vzhledem ke zbytku textu jistý, jaké jsou ontologické a epistemologické předpoklady práce. Tento můj dojem umocňuje i strana 26, na které autor popisuje limity

výzkumu, kde argumentuje, že jedním takovým limitem je „částečná deskriptivnost na úkor kauzality“. Častým případem při využití diskurzivní analýzy ale bývá (především když je podpořena Foucaultem či Derridou) právě uvědomělé odmítnutí kauzálních vztahů a fixních ontologických naplněních. Z textu tedy není jasné, kde práce z tohoto hlediska stojí.

Co se týče analýzy filmů jako takové, domnívám se, že se jedná o velice kvalitní, sofistikovanou a hloubkovou analýzu, ve které autor prokázal vysoké znalosti daného prostředí i historického kontextu. Analýza je smysluplně a přehledně koncipovaná, poskytuje zajímavá historická fakta, je schopná detekovat případné historické nepřesnosti v jednotlivých filmech, autor prokazuje strukturální znalost japonské kultury i historických okolností. Závěrečná analýza shrnuje autorovy poznatky a syntetizuje a porovnává závěry jednotlivých filmů. Vzhledem ke kvalitě a sofistikovanosti předchozí analýzy bych možná očekávala komplexnější propojení závěrů z kinematografie a možných implikací pro svět bezpečnosti a politiky (to samé platí i pro závěr práce, kde postrádám širší implikace závěrů pro IR).

Vedlejší kritéria:

Práce je stylisticky a formálně na velmi vysoké úrovni. Autor pracuje s velkým korpusem relevantní literatury. Jediné body, které jsem v této části strhla byly strženy proto, že autor špatně odkazuje (cituje) jednotlivé filmy v textu. Respektive je v textu necituje vůbec. V případě citování filmů je nutné v textu uvést film i minuty, ve kterých lze citaci dohledat.

Celkové hodnocení:

I přes výše uvedenou kritiku se domnívám, že se jedná o velice zodpovědně a sofistikovaně vypracovanou práci. Autor prokázal obsáhlou znalost relevantní literatury a práci zaštil relevantním teoretickým rámcem, který v teoretické části velice úspěšně popsal. Samotná analýza je důkazem toho, že autor umí nejen pracovat s relevantní literaturou, ale že dokáže poskytnout individuální a hlubinnou analýzu problematiky, disponuje pochopením historického kontextu i japonské kultury a dokáže teorii ve své interpretaci obratně využít. Analýza je také obohacena o faktografické a historické „zajímavosti“, což jí dodává na čtivosti, a ještě dále demonstruje již tak široké autorovy znalosti.

**FAKULTA
SOCIÁLNÍCH VĚD**
Univerzita Karlova

Výsledná známka:

A

Podpis: